

[Finansministeren]

Med disse bemærkninger, og idet jeg i øvrigt henviser til lovforslagets bemærkninger, tillader jeg mig at anbefale lovforslaget til velvillig behandling i det høje ting.

Finansministeren (Palle Simonsen):

Jeg skal herved tillade mig for det høje ting at fremsætte:

Forslag til lov om bemyndigelse til optagelse af indenlandske statslån.

(Lovforslag nr. L 144).

Med nærværende lovforslag søger regeringen om bemyndigelse til optagelse af indenlandske statslån til et samlet beløb på nominelt 50 mia kr. netto. På linje med de to foregående lånelove er bemyndigelsen søgt som en nettobemyndigelse, da den centrale størrelse netop er statens nettolåntagning og dermed ændringerne i statsgælden, medens bruttolåntagningen er påvirket af de valgte løbetider på statslånene.

Behovet for statslig indenlandsk låntagning må vurderes i lyset af skøn over de vigtigste likviditetspåvirkende faktorer, herunder især statens bruttokasseunderskud, udviklingen på betalingsbalancens løbende poster samt i den ikke-statslige nettolåntagning i udlandet. Under hensyntagen til den forventede udvikling i disse faktorer påregnes det, at den søgte bemyndigelse til at forøge den indenlandske statsgæld med 50 mia kr. vil kunne dække behovet i resten af indeværende år og en betragtelig del af 1986.

Regeringen måtte kort tid efter sin tiltræden i efteråret 1982 på baggrund af reviderede skøn over statsfinanserne bede om en nettobemyndigelse på 100 mia kr. Det var med den følgende lånebemyndigelseslov, der blev vedtaget i marts 1984, gennem udsigten til en væsentlig styrkelse af statsfinanserne muligt at nedsætte dette tal til 75 mia kr. Det er mig en glæde at kunne konstatere, at det gennem tilrettelæggelsen af den økonomiske politik har været muligt at fortsætte denne udvikling og nedsætte størrelsen af den søgte bemyndigelse med yderligere 25 mia kr. til 50 mia kr.

Med disse bemærkninger, og idet jeg i øvrigt henviser til lovforslagets bemærkninger, tillader jeg mig at anbefale lovforslaget til velvillig behandling i det høje ting.

Finansministeren (Palle Simonsen):

Jeg skal herved tillade mig for det høje ting at fremsætte:

Forslag til lov om bemyndigelse til optagelse af statslån i udlandet.

(Lovforslag nr. L 145).

Med nærværende lovforslag søger regeringen om bemyndigelse til at optage lån i udlandet til et samlet beløb af 10 mia kr. Regeringen kan herudover – ifølge tidligere bemyndigelser – optage lån i udlandet til at betale afdrag på udenlandske statslån.

Det samlede udenlandske nettofinansieringsbehov skønnes i 1985 at udgøre 13–14 mia kr., hvoraf staten forventes at dække omkring halvdelen. Da der af den nuværende bemyndigelse ved udgangen af 1984 resterede 21½ mia kr., er der ikke akut behov for en ny lånebemyndigelse. Det må imidlertid understreges, at det ikke bestemt kan siges, hvilket nettoresultat de private kapitalbevælgelser vil få.

På denne baggrund foreslås lånebemyndigelsen forøget med 10 mia kr., hvorefter den samlede lånebemyndigelse forventes at kunne dække behovet i resten af indeværende år og en betragtelig del af 1986.

Med disse bemærkninger, og idet jeg i øvrigt henviser til lovforslagets bemærkninger, tillader jeg mig at anbefale lovforslaget til velvillig behandling i det høje ting.

Statsministeren (Poul Schlüter):

Herved tillader jeg mig for det høje ting at fremsætte:

Forslag til lov om ligestilling mellem mænd og kvinder ved udpegning af medlemmer til offentlige udvalg, kommissioner o.lign.

(Lovforslag nr. L 161).

Regeringen fremsætter dette lovforslag, fordi der trods statsministeriets og ligestillingsrådets ihærdige indsats siden 1976 fortsat er en særdeles ulige kønsmæssig sammensætning af udvalgene. I 1976, hvor ligestillingsrådet første gang beregnede kvindeandelen af udvalgsmedlemmerne, blev denne opgjort til 8,2 pct., og den er nu vokset til 11,4 pct. Til sammenligning kan oplyses, at i Norge, hvor der ved lovgivning er indført regler for udpegning af medlemmer til offentlige udvalg, er kvindeandelen af de statslige udvalg opgjort til omkring 27 pct. i 1983.

[Statsministeren]

RV har ved beslutningsforslag i de to foregående folketingssamlinger opfordret regeringen til at indføre retningslinjer for medlemsbeskikkelser af udvalgene. Da beslutningsforslagene blev positivt modtaget, men ikke nåede at blive færdigbehandlet, mener regeringen, at der nu bør lovgives på området.

Lovforslaget tilsigter at fremskynde udviklingen mod en mere afbalanceret kønsmæssig sammensætning af udvalgene. Lovforslaget vil forhåbentlig efter at have virket et antal år overflødig gøre sig selv.

Ved nærværende lovforslag skal myndigheder og organisationer, der skal stille forslag om et medlem af udvalg m.v., foreslå både en mand og en kvinde. Ministeren afgør, hvem der skal beskikkes som medlem. Såfremt der skal stilles forslag om flere medlemmer, skal der foreslås lige mange mænd og kvinder og i tilfælde af ulige antal én mere af det ene køn end af det andet.

Den minister, der nedsætter udvalget, har ansvaret for, at udvalget så vidt muligt får en afbalanceret kønsmæssig sammensætning.

Såfremt myndigheden eller organisationen ikke kan udpege eller foreslå lige mange mænd og kvinder som ovenfor nævnt, skal der samtidig med indstillingen angives begrundelsen herfor, f.eks. fordi myndigheden eller organisationen ikke har mulighed for at foreslå personer af begge køn med de for udvalgsarbejdet fornødne kvalifikationer og/eller sagkundskab. Hertil kommer, at der vil være myndigheder og organisationer, som endnu ikke har mulighed for at lade sig repræsentere med både mænd og kvinder. I visse organisationer er kvinder enten kun i ringe omfang repræsenteret eller ikke indvalgt i de kompetente organer.

Med disse bemærkninger skal jeg anbefale lovforslaget til det høje tings velvillige behandling.

Energiministeren (Enggaard):

Hermed har jeg den ære for det høje ting at fremsætte:

Forslag til lov om ændring af lov om varmforsyning.

(Lovforslag nr. L 137).

Lovforslaget fremsættes på baggrund af varmforsyningslovens bestemmelse om, at

der skal fremsættes forslag om revision af loven i folketingsåret 1984-85.

Lovforslaget indebærer bl.a. en ophævelse af overgangsbestemmelserne i lovens kapitel 3 om den såkaldte delplanlægning, ligesom det foreslås, at der sikres mulighed for, at kompetencen til efterfølgende at ændre allerede godkendte varmeplaner kan overføres fra ministeren til amtsrådet.

Den hastende varmeplanlægning efter overgangsbestemmelserne i lovens kapitel 3 nærmer sig nu sin færdiggørelse. Med delplanlægningen er der skabt grundlag for store dele af naturgasprojektet samt en omfattende udbygning af kraftvarmeforsyningen.

For de øvrige områder af landet er kommuner og amtskommuner nu i gang med den almindelige varmeplanlægning efter bestemmelserne i lovens kapitel 2. I forhold til de opgaver, der forestår i den kommende tid i forbindelse hermed, finder jeg, at de gældende regler i det væsentlige indeholder tilstrækkelige muligheder for at tilpasse varmeplanlægningen til de forudsætninger for omlægning af varmeforsyningen, der er gældende i forskellige områder af landet. Særligt vil jeg fremhæve, at der er mulighed for, at mindre kommuner med begrænsede muligheder for kollektiv varmeforsyning kan nøjes med at udarbejde enkle planer, afpasset efter de lokale forudsætninger. Endvidere kan der foretages en fremskyndet planlægning, hvor dette er nødvendigt, f.eks. af hensyn til overholdelse af tidsfrister i naturgasprojektet.

På denne baggrund finder jeg ikke længere behov for at opretholde bestemmelserne i lovens kapitel 3, som derfor foreslås ophævet, dog således at den igangværende delplanlægning fuldføres efter de gældende regler.

Varmeplanlægningen har i de forløbne fem år særligt sigtet på at tilvejebringe grundlaget for en udbygning af kraftvarmeforsyningen samt en hurtig opbygning af et indenlandsk naturgasnet. Disse opgaver har været bundet af stramme tidsfrister, bl.a. for at opnå en hurtig oliefortrængning. Endvidere er der tale om forsyningsomlægninger, der må ses i en større sammenhæng, og som indebærer investeringer af betydning for hele landet. Karakteren af disse omlægninger har derfor nødvendiggjort en overordnet regulering af planlægningen. Det er min forventning, at en del af den hidtil gældende regule-